

Art. 12. W województwach, w których izby rolnicze nie są zorganizowane lub w których nie działają społeczne organizacje rolnicze, odpowiadające warunkom, określonym w art. 1 ust. 2, czynności izb rolniczych lub społecznych organizacyj rolniczych, wynikające z niniejszej ustawy, Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych może przekazać podległym mu organom administracji państwowej i organom właściwych związków samorządu terytorjalnego.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a co do art. 8, 9 i 10 w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 14. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Równocześnie tracą moc wszelkie obowiązujące ustawy i przepisy w przedmiotach, unormowanych tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

869.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 18 listopada 1925 r.

w sprawie egzaminu z języka polskiego, przewidzianego w ust. drugim art. 11 ustawy, dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r.

Na mocy ustępu drugiego art. 11-go ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 864) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem uzyskania — na zasadzie art. 8 przytoczonej na wstępie ustawy — dyplomu na nauczyciela szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, osoby, które nie ukończyły

polskiej szkoły średniej ogólnokształcącej, polskiego seminarjum nauczycielskiego lub polskiej szkoły wyższej, obowiązane są na żądanie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego złożyć egzamin z języka polskiego według poniżej zamieszczonych przepisów.

§ 2. Egzamin dzieli się na pisemny i ustny. Obie części muszą się odbyć przed jedną komisją w tym samym terminie egzaminacyjnym.

§ 3. Egzamin pisemny, trwający 2 godziny, obejmuje krótkie wypracowanie na temat zadany przez egzaminatora, czy to z zakresu przeżyć kandydata, czy to z zakresu jego lektury w polskim lub niepolskim języku.

§ 4. Egzamin ustny, trwający najwyżej 1 godzinę, powinien stwierdzić: 1) poprawne władanie językiem polskim, 2) znajomość kilku najcenniejszych utworów literatury polskiej okresu romantycznego i okresów późniejszych.

§ 5. Egzaminacje odbywać się będą przed komisjami, ustanowionymi przy kuratorjach okręgów szkolnych: w Warszawie, w Krakowie, we Lwowie, w Poznaniu, w Wilnie.

Komisje egzaminacyjne powołuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek kuratora. Każda z nich składa się z 3 osób: przewodniczącego oraz 2-ch egzaminatorów.

§ 6. Terminy egzaminów wyznacza kurator w miarę potrzeby.

§ 7. Podania składać należy w kuratorjum odpowiedniego okręgu szkolnego z dołączeniem: 1) życiorysu, 2) metryki urodzenia, 3) dowodu obywatelstwa polskiego, 4) fotografii uwierzytelnionej, 5) pismem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, uzależniającego uznanie kwalifikacji kandydata, względnie wydanie mu dyplomu nauczycielskiego, od zdania egzaminu z języka polskiego.

§ 8. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu kandydat może powtórzyć egzamin, nie wcześniej jednak, niż po upływie pół roku.

§ 9. Kandydat nie otrzymuje zaświadczenia o wyniku egzaminu. Zaświadczenie o pomyślnym wyniku egzaminu, wystawione według załączonego wzoru, przesyła kuratorjum Ministerstwu z powołaniem się na № pisma, którym Ministerstwo uzależniło uznanie kwalifikacji kandydata, względnie wydanie mu dyplomu nauczycielskiego, od zdania egzaminu z języka polskiego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Grabski

Załącznik do rozp. Min. Wyz.
Rel. i Ośw. Publ. z dnia 18 listopada
1925 r. poz. 869.

Z a ś w i a d c z e n i e .

Pan (i) _____
urodzon. _____ dnia _____ w _____
_____ (wymienić miejscowość, województwo,
względnie państwo) wyznania _____ pod-
dał (a) się egzaminowi z języka polskiego, przewi-
dzianego w ustępie drugim art. 11 ustawy, dotyczą-
cej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szko-
łach średnich ogólnokształcących i seminarjach na-
uczycielskich państwowych i prywatnych w brzmie-
niu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 wrześ-
nia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 864) i zdał(a) go
z wynikiem dodatnim.

Podpis przewodniczącego komisji

Pieczęć Kuratorjum

№ _____ (miejscowość).

870.

Rozporządzenie Ministrów: Kolei i Prze- mysłu i Handlu

z dnia 19 listopada 1925 r.

**w sprawie wykonania ustawy z dnia 3 czerwca
1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii w za-
kresie przewozu poczty kolejami.**

Na mocy art. 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43
i 48 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, te-
legrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584)
zarządza się co następuje:

§ 1. Personel pocztowy, zajęty służbowo na
stacjach kolejowych, winien posiadać i na każde żą-
danie powołanych organów okazać specjalne legity-
macje, wystawione przez przełożone urzędy pocztowe
według wzoru uzgodnionego z zarządem kolejowym.
Niżsi funkcjonariusze pocztowi winni nadto
być umundurowani lub przynajmniej nosić odznakę
służbową.

Personel pocztowy zatrudniony służbowo na
stacjach kolejowych, jest obowiązany stosować się
do zarządzeń kolejowych, wydanych w sprawie ruchu,
bezpieczeństwa i porządku na stacjach kolejowych
i zachować jaknajwiększą ostrożność co do bezpie-
czeństwa osobistego, bezpieczeństwa ładunku i tabo-
ru pocztowego podczas służby na stacjach i w wa-
gonach pocztowych.

Personel obu zarządów: pocztowego i kolejowego
jest obowiązany przy wykonywaniu służby
uwzględniać potrzeby drugiego zarządu, a w szcze-
gólności przy wymianie ładunku w stopniu niewpły-

wającym ujemnie na tok i interes służby swego
zarządu.

Urzędy stacyjne są obowiązane urzędem pocztowym
lub posłańcom pocztowym, zgłaszającym się
na stacjach celem wymiany poczty, udzielać wiadomości
o spóźnieniach pociągów oraz o przeszkodach
w ruchu kolejowym i o ich usunięciu. Miejscowe
zarządy pocztowe i kolejowe ustalą we wzajemnym
porozumieniu sposób tego zawiadomienia, uwzględ-
niający interesy służby pocztowej.

§ 2. Wagony i przedziały pocztowe winny być
w składach pociągów umieszczane zasadniczo za
przednim wagonem bagażowym. Jeżeli względy ru-
chu wymagają odmiennego włączenia czy to w cza-
sie całej drogi, czy też na pewnym odcinku, inny
porządek włączania wagonu lub przedziału pocztowego
w danym pociągu winien być stale przestrze-
gany. Jeśli wagon lub przedział pocztowy włączono
wyjątkowo nieprawidłowo, wówczas właściwy urząd
stacyjny winien zawiadomić o tem następnie urzędy
stacyjne, celem poinformowania organów pocztowych.

Miejsce na stacjach, gdzie odbywać się ma wy-
ładowanie i załadowanie wagonów pocztowych, znaj-
dujących się w składach pociągów, winno być możli-
wie ściśle wyznaczone na stałe. Miejsce to winno
być możliwie wolne od natłoku publiczności. Dla
wagonów pocztowych, odstawianych na stacjach w-
złowych i końcowych, zarząd kolejowy wyznaczy
bezpłatnie stosownie do potrzeby stałe tory możliwie
w bliskości urzędu pocztowego i z dogodnym do-
stępem.

Wymiana ładunku pocztowego winna być usku-
teczniana w granicach postoju, przewidzianego roz-
kładem jazdy. W razie spóźnienia przybycia pociągu
postój przewidziany rozkładem jazdy może być skró-
cony tylko za zgodą kierownika wagonu pocztowego,
który winien się starać przez przyspieszenie czyn-
ności pocztowych umożliwić skrócenie postoju.

§ 3. Przy układaniu okresowego rozkładu jaz-
dy na kolejach zarząd pocztowy ustala w porozumie-
niu z zarządem kolejowym, któremi pociągami
i w jaki sposób skutecznie się będzie przewóz
poczty. Ustalenie planu przewozu poczty na dany
okres rozkładu jazdy nie wyklucza możliwości wpro-
wadzenia w ciągu tego okresu zmian we wzajemnym
porozumieniu obu zarządów, stosownie do potrzeb
poczty.

Zarząd pocztowy wyznacza w porozumieniu
z zarządem kolejowym, jakiego typu wagony i jakiej
wielkości przedziały pocztowe mają być włączone do
danego pociągu. Miejscowe zarządy pocztowe i ko-
lejowe ustalą we wzajemnym porozumieniu czas
podstawiania składów lub wagonów, niezbędnych
do wykonania czynności pocztowych.

Jeżeli do pociągu osobowego ma być wstawio-
ny drugi wagon pocztowy, to na żądanie zarządu
pocztowego może być do tego użyty kryty wagon towa-
rowy.

W wyjątkowych wypadkach zamiast przedziału
pocztowego może zarząd kolejowy, w porozumieniu
z zarządem pocztowym, dostawić nieurządzony od-
dzielny przedział w wagonie kolejowym (pasażerskim
lub bagażowym), albo odpowiedni wagon pocztowy.